

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อให้มีมาตรการที่เป็นธรรมในการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม (เพิ่มมาตรา ๒๓ (๔/๑) มาตรา ๒๕ (๒/๑) มาตรา ๔๘ วรรคสอง และมาตรา ๔๘/๑)

๒.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน อีกทั้งยังพบว่าในหลายกรณีข้อพิพาทที่เกิดขึ้นมักจะเกิดขึ้นระหว่างรัฐกับเอกชนหรือเอกชนกับเอกชนที่ไม่ได้มีสถานะเท่าเทียมกันขาดอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งโอกาสในการการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมจนเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในทางกฎหมาย ดังนั้น เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมต่อประชาชนทุกคนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้ให้มีมาตรการที่เป็นธรรมในการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายเทพพิภพ ลิมจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน อีกทั้งยังพบว่าในหลายกรณี ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นมักจะเกิดขึ้นระหว่างรัฐกับเอกชนหรือเอกชนกับเอกชนที่ไม่ได้มีสถานะเท่าเทียมกันขาดอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งโอกาสในการการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม จนเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในทางกฎหมาย ดังนั้น เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมต่อประชาชนทุกคนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้ให้มีมาตรการที่เป็นธรรมในการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ โดยร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้นำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาใช้เยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการที่ริเริ่มหรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ระเบียบ และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓ และมาตรา ๔)

๒. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย ให้กับผู้ได้รับความเสียหายจากโครงการที่ขอรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นเงื่อนไขในการอนุญาตโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ ด้วย (ร่างมาตรา ๕)

๓. โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมเนื่องจากเป็นโครงการที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย หรือส่วนได้เสียของประชาชนหรือชุมชนอย่างรุนแรงนั้น ต้องมีการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบในความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนดด้วย (ร่างมาตรา ๖)

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๒ กรมควบคุมมลพิษ

๒.๓ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒.๔ นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๒.๕ ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้นำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการที่ริเริ่มหรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓.๒ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย ให้กับผู้ได้รับความเสียหายจากโครงการที่ขอรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๓.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียของประชาชนหรือชุมชน อย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องมีการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบในความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น รับฟังตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ รวมระยะเวลาจำนวน ๑๐๙ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th สรุปได้ดังนี้

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. กรมควบคุมมลพิษ
๓. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th จำนวน ๘ ราย
ซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป

๑. เพศ ชาย (จำนวน ๗ คน) หญิง (จำนวน ๑ คน)

๒. อายุ (ปี)

๒๐ หรือต่ำกว่า (จำนวน ๑ คน)

๒๑ - ๓๐ (จำนวน ๑ คน)

๓๑ - ๔๐ (จำนวน ๓ คน)

๓. ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. (จำนวน ๑ คน)

ปริญญาตรี (จำนวน ๕ คน)

สูงกว่าปริญญาตรี (จำนวน ๒ คน)

๔. อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (จำนวน ๓ คน)

ข้าราชการบำนาญ (จำนวน ๑ คน)

ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว (จำนวน ๑ คน)

รับจ้าง (จำนวน ๑ คน)

นักเรียน/นักศึกษา (จำนวน ๑ คน)

อื่น ๆ (จำนวน ๑ คน)

๕.๒ ผลการรับฟัง ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th เห็นด้วยกับประเด็นรับฟังความคิดเห็นทั้ง ๓ ประเด็น จำนวน ๘ คน และผลการรับฟังความคิดเห็นจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จำนวน ๒ หน่วยงาน สรุปความเห็นได้ ดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้นำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษอันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการที่ริเริ่ม หรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

เห็นด้วย ๘ ราย สรุปความคิดเห็นได้ ดังนี้

- การกำหนดให้นำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษอันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการที่ริเริ่ม หรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และควรต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์การเยียวยาที่ชัดเจน

ไม่เห็นด้วย (ไม่มี)

๒. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายให้กับผู้ได้รับความเสียหายจากโครงการที่ขอรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

เห็นด้วย ๘ ราย สรุปความคิดเห็นได้ ดังนี้

- การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม กำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหายให้กับผู้ได้รับความเสียหายจากโครงการที่ขอรับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสม

ไม่เห็นด้วย (ไม่มี)

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียของประชาชนหรือชุมชนอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องมีการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบในความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น

เห็นด้วย ๘ ราย สรุปความคิดเห็นได้ ดังนี้

- เห็นด้วยกับการกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีหรืออาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิตหรือส่วนได้เสียของประชาชนหรือชุมชนอย่างรุนแรงผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะต้องมีการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบในความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นด้วย

ไม่เห็นด้วย (ไม่มี)

จากการรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

๑. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความเห็นไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น ดังนี้

๑. กองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกลไกทางการเงินในการดำเนินการด้านการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายใต้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter-Pays Principle) โดยไม่ได้กำหนดหลักการให้นำเงินกองทุนมาใช้จ่ายเพื่อยุติความเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจกรรมหรือโครงการที่ริเริ่ม หรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เนื่องจากไม่ได้กำหนดให้กิจกรรมหรือโครงการดังกล่าวเป็นแหล่งที่มาของรายได้กองทุนสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๒๒ และยังคงยืนยันหลักการเดิมไว้ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา อย่างไรก็ตาม สำนักงานนโยบายและแผนฯ มีความเห็นว่าควรนำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายมากำหนดการเยียวยาความเสียหาย กล่าวคือ ผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายควรเป็นผู้รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น รวมถึงต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่จะเกิดจากการเยียวยาหรือฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้กลับคืนสู่สภาพเดิมด้วย ซึ่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักประกันความเสียหาย โดยกำหนดให้กิจการที่การดำเนินการอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ต้องจัดให้มีการประกันภัยหรือหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ นอกจากนี้ หากนำหลักการเยียวยาความเสียหายมาใช้กับเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารจัดการเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมในระยะยาวได้โดยเฉพาะกรณีค่าความเสียหายมีจำนวนเงินที่สูงและต้องใช้ระยะเวลาในการเยียวยาและฟื้นฟู

๒. เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย และการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ในการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบในความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม หากมีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะแล้วไม่ควรกำหนดให้มีความซ้ำซ้อนกันอีก ประกอบกับโดยที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นการศึกษาทางวิชาการเพื่อคาดการณ์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตและกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขผลกระทบนั้น ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งก่อนการอนุญาตให้

ดำเนินการของหน่วยงานอนุญาตเท่านั้นมิใช่การอนุญาตให้ดำเนินการโดยตรง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจึงมีหลายหน่วยงาน ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐในฐานะเป็นเจ้าของโครงการ เช่น กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมเจ้าท่า หรือหน่วยงานของรัฐในฐานะเป็นหน่วยงานอนุญาต เช่น กรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งแต่ละหน่วยงานของรัฐมีอำนาจหน้าที่แตกต่างกันและอาจไม่มีอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนเสียหาย

๓. ปัจจุบันมีการกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายสำหรับบางโครงการแล้ว และหน่วยงานอนุญาตบางหน่วยงานมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักประกันความรับผิดชอบในความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตไว้แล้วสำหรับกรณีโครงการ กิจการหรือการดำเนินการใดที่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัยคุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่

๑) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมประเภทโครงการเหมืองแร่กำหนดให้มีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้ขอประทานบัตรต้องวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ตามประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองแร่ และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ และกำหนดให้ผู้ขอประทานบัตรจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกกับนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร ตามประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การกำหนดวงเงินและการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๖๒

๒) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมประเภทโครงการพลังงาน เฉพาะระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติทางท่อได้กำหนดให้มีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการประกันภัยไว้ และเป็นไปตามประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดให้มีการประกันความรับผิดชอบตามกฎหมายแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันเกิดจากการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๗

๔. การตีมูลค่าความเสียหายและขอบเขตความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อจัดทำหลักประกันภัยความรับผิดชอบในความเสี่ยงทางสิ่งแวดล้อมกระทำได้ยาก เนื่องจากลักษณะของผลกระทบที่เกิดจากโครงการและวิธีการตีมูลค่าทางสิ่งแวดล้อมของแต่ละประเภททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความแตกต่างกัน และผลกระทบบางประเด็นอาจต้องใช้ระยะเวลาในการ

พิสูจน์เพื่อให้เกิดความชัดเจน เช่น กรณีประชาชนร้องเรียนว่าต้นไม้ไม่ออกผลเนื่องจากผลกระทบทางเสียงจากการก่อสร้างทางหลวง หรือแมลงผสมเกสรดอกไม้ไม่ยอกลงเนื่องจากปล่องไฟ (Flare) ของโครงการ เป็นต้น

๕. สำหรับภาระความรับผิดชอบของโครงการเพื่อการจัดทำหลักประกันภัยความรับผิดชอบใน ความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม หากมีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ นี้จะมีผลใช้บังคับที่ครอบคลุมทั้ง โครงการของรัฐและโครงการของเอกชน ซึ่งกรณีโครงการของรัฐ ต้องพิจารณาข้อกฎหมาย หรือระเบียบที่ เกี่ยวข้องที่เหมาะสมเพิ่มเติม เนื่องจากการจ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐมีระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หลายฉบับ และผูกพันงบประมาณของรัฐค่อนข้างสูงรวมทั้งควรวิเคราะห์ต้นทุนและประสิทธิผล (Cost-Effectiveness) ของการออกกฎหมายเพื่อกำหนดภาระความรับผิดชอบทั้งกรณีโครงการของรัฐและ โครงการของเอกชนให้ดีเสียก่อน เพื่อมิให้ส่งผลกระทบทางการเงินต่อรัฐ เอกชนเจ้าของโครงการ และผู้รับ ประกันภัย รวมทั้งขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของประเทศ

๖. ในทางปฏิบัติการทำประกันภัยอาจก่อให้เกิดผลเสีย เนื่องจากความล่าช้าในการเรียก ค่าเสียหายภายหลังจากเกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือชุมชนแล้ว แต่การที่เจ้าของโครงการเป็น ผู้ดำเนินการชดเชยเยียวยาเองจะทำให้สามารถลดความเสียหายได้โดยรวดเร็วทันทั่วถึง

๗. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนด ความรับผิดทางแพ่ง กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษก่อให้เกิดการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษไว้แล้วซึ่ง สอดคล้องกับหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และยังคงยืนยันหลักการเดิมไว้ในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ประกอบกับการเสนอให้เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักประกันความเสียหายในร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ตามที่ได้ชี้แจงไว้แล้วในข้อ ๑

๒. กรมควบคุมมลพิษ มีความเห็นว่ากรมควบคุมมลพิษได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นด้วยในหลักการของร่าง พระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ที่กำหนดให้มีการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทาง สิ่งแวดล้อม อีกทั้ง การกำหนดให้มีการจัดทำประกันภัยความรับผิดชอบในความเสียหายทางสิ่งแวดล้อมยังสอดคล้อง กับหลักการของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างกฎหมาย เห็นควรดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อนำร่าง กฎหมายฯ ดังกล่าวไปประกอบการพิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน อีกทั้งยังพบว่าในหลายกรณีข้อพิพาทที่เกิดขึ้นมักจะเกิดขึ้นระหว่างรัฐกับเอกชนหรือเอกชนกับเอกชนที่ไม่ได้มีสถานะเท่าเทียมกัน ขาดอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม จนเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในทางกฎหมาย ดังนั้น เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมต่อประชาชนทุกคนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก่อให้เกิดมาตรการที่เป็นธรรมในการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย

มาตรา ๕๐ บุคคลมีหน้าที่ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม

มาตรา ๕๗ รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๕๘ การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้อื่นดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใด ของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟัง ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการดำเนินการหรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง

ในการดำเนินการหรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐต้องระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพน้อยที่สุด และต้องดำเนินการให้มีการเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ประชาชนหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรมและไม่ชักช้า

☒ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอยู่อย่างจำกัด ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำรงชีพของมนุษย์ และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า และเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะ ๒๐ ปีได้อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่มีปัญหาความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องทั้งในส่วนของพื้นที่ป่าไม้ที่ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรน้ำที่ยังไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต ซึ่งปัญหาเชิงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะก่อให้เกิดจุดอ่อนของการรักษาและยกระดับฐานการผลิตและบริการของประเทศได้อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้น้อมนำศาสตร์ของพระราชสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยยึดหลัก ๓ ประการคือ “มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน” มาเป็นหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติควบคู่กับการนำเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นกรอบแนวคิดที่จะผลักดันดำเนินการเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ โดยมีวิสัยทัศน์เพื่อให้ ประเทศไทยเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดในอาเซียนภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ โดยมีเป้าหมาย คือ

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
๒. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
๔. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

☒ แผนปฏิรูปประเทศเรื่อง การปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการปรับเปลี่ยนของสภาพแวดล้อมของการพัฒนาทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศอย่างมาก การขยายตัวทางเศรษฐกิจทำให้รายได้ต่อหัวของประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นกว่า ๑๐ เท่า ในขณะที่เดียวกันจำนวนประชากรที่จะเพิ่มขึ้นเป็น ๖๗ ล้านคน ได้ส่งผลและกดดันต่อการใช้ทรัพยากรทำให้เสื่อมโทรมและก่อให้เกิดมลภาวะมากขึ้น มีการลดลงของพื้นที่ป่าและสัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งในแต่ละปี ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากทางเศรษฐกิจและส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน การลดลงของป่าชายเลน ความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำปะการัง น้ำทะเล และการกัดเซาะชายฝั่ง ต่างส่งผล

ต่อรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเฉพาะผู้ยากจนในพื้นที่ซึ่งพึ่งพิงรายได้จากทรัพยากรดังกล่าว ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน ส่งผลต่อทั้งธรรมชาติ เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน อาทิ ปัญหาของฝุ่นละอองขนาดเล็ก โรคอุบัติใหม่ซึ่งเป็นผลมาจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ อันเนื่องมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะจากภาคพลังงาน ขนส่ง อุตสาหกรรม และภาคการเกษตร ทำให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ มากขึ้น และบ่อยครั้งเพิ่มขึ้น

ในขณะเดียวกันการผลิตและการบริโภคของผู้ประกอบการและประชาชนที่มุ่งเพื่อยุทธศาสตร์การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในเรื่องขยะน้ำเสีย คุณภาพอากาศที่แย่ง การร่อยหรอของความหลากหลายทางชีวภาพที่เคยอุดมสมบูรณ์ของประเทศปัญหาดังกล่าวยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม อันเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความต่อเนื่อง ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องล้าสมัย และมักไม่มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ความพยายามในการสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจ เช่น การพัฒนาเกษตร อุตสาหกรรม บริการท่องเที่ยว ล้วนส่งผลให้ปัญหาต่าง ๆ ยังไม่ได้รับการแก้ไขแต่กลับสะสมพูนมากขึ้นกลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนต่อการแก้ไขมากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการในรูปแบบเดิมเพื่อแก้ไขปัญหาจึงไม่อาจดำเนินการแก้ไขได้อย่างประสบผลได้ จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ ให้เกิดการรักษาฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุล ช่วยแก้ไขปัญหาก็เรื้อรัง มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่สมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินการยกร่างแผนการปฏิรูปฯ โดยพิจารณาตามข้อบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนประเทศอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งน้อมนำศาสตร์ของพระราชาเป็นหลักในการจัดทำแผนปฏิรูปด้วย

☒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สำหรับการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปี โดยใช้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบวิสัยทัศน์ที่จะสามารถต่อยอดการพัฒนาในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาว โดยมีหลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๒.๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาและเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืนทั้งในเขตเมืองและชนบท รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้นโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้น ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ดังนั้น ประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชนเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่

โปร่งใส เป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของพระราชบัญญัติดังกล่าว จะส่งผลให้มีการบริหารจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ป้องกันปัญหาทางมลพิษที่ดีขึ้น และมีมาตรการที่เป็นธรรมในการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น ดังนี้

- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. **ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ** การตรากฎหมายนี้ก็จะเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่จะแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การตรากฎหมายเพื่อป้องกันผลกระทบและแก้ปัญหาทางสิ่งแวดล้อม จะส่งผลดีต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการภายในประเทศให้มีความศักยภาพทางการแข่งขันมากยิ่งขึ้น

๒. **ผลกระทบด้านสังคม** การตรากฎหมายฉบับนี้จะมีมาตรการที่เป็นธรรมในการเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากความเสียหายทางสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีการประกันภัยหรือมีการกำหนดหลักการให้นำเงินกองทุนมาใช้จ่ายเพื่อเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจกรรมหรือโครงการที่ริเริ่ม หรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓. **ผลกระทบอื่นที่สำคัญ** อาจส่งผลต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดทำกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของหน่วยงานที่ออกตามกฎหมายฉบับนี้ ที่จะต้องมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมการก่อมลพิษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องมีการออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เข้าซ้อนในทางปฏิบัติ

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☒ มี

☐ ไม่มี

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. มีการกำหนดให้นำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมมาเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการ

แพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการที่ริเริ่มหรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี

☒ ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

☒ ไม่มี

☐ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุปกรณ์

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร